

The Wolf Who Stole The Moon

گرگی که
ماه را
زبود

Maşoud Kādkhodaee

مسعود کدخدایی

The Wolf Who Stole The Moon

گرگی که
ماه را
ربود

Maşoud Kādkhodaee

مسعود کدخدایی

The Wolf Who Stole The Moon
Masoud Kadkhodaei

First Published in Persian and English in 2025 in the UK by
Nikaan House publishing.

Copyright © Masoud Kadkhodaei 2025

Illustration: Salma Rostami with the assistance of AI
tools.

Translator: Motahare Yadegarfar

The moral rights of the author have been asserted.

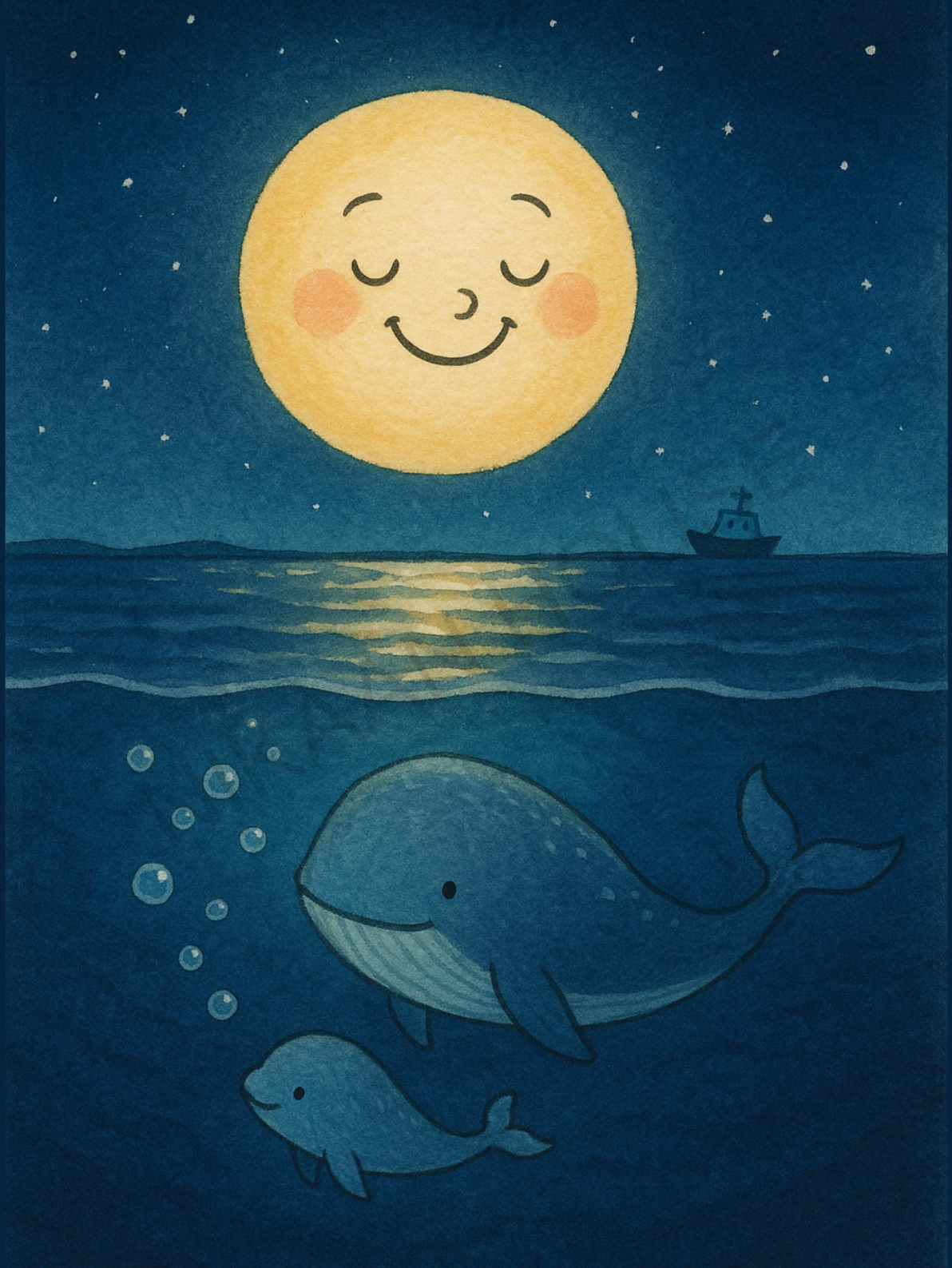
All rights reserved.

No part of this book may be reproduced or used in any
manner without written permission of the copyright
owner except for the use of quotations in a book review.

For more information contact:

nikaanhouse@gmail.com

ISBN: 978-1-913374-18-1

One warm summer evening, a little boy noticed the reflection of the moon in the pond. He got a stick and tried to pull the moon towards him. But no matter how hard he tried, he just couldn't!

He tried and tried and finally gave up and asked his mum: "Mummy! Why can't I get the moon? how did the moon get up there?"

His mum said, "why do you want to get the moon?"

"Well, because I like to play with it!" The little boy said.

یک شب گرم تابستان عکس ماه توی آب افتاده بود. پسرک با چوبی که در دست داشت می‌خواست ماه را پیش خودش بکشاند و آن را بگیرد. اما معلوم است که نمی‌شد!

وقتی خوب خسته شد، پیش مادرش رفت و پرسید: ماما چرا نمی‌شود ماه را گرفت؟ می‌دانی ماه چه جوری رفته آن بالا؟
مادرش پرسید: برای چه می‌خواهی ماه را بگیری؟
پسر گفت: دوست دارم با آن بازی کنم.

"Well, I guess you can play with it, anytime you see it in the water," his mum said.

"But I want to play with the moon, whenever I want! I want the moon all to myself. I want to hide it in my toy cupboard!" the boy said. "I promise, I'll look after it really well!"

His mum looked at him and said "have you thought about what would happen, if you hid the moon?"

"Well!" the boy said thoughtfully, "if I have the moon all to myself, I can play with it anytime I want! And, the other kids can't throw pebbles at it when it is playing in the pond!" Then he said "and my friends will all come to me, to ask me how the moon is and what it is doing!"

مادر گفت: هر وقت که عکسش افتاد توی آب، برو با آن بازی کن.
پسر گفت: اما من دوست دارم هر وقت که خودم دوست دارم با آن بازی کنم. دوست دارم ماه مال خودم باشد. خیلی دوستش دارم. می‌خواهم آن را ببرم توی اسباب‌بازی‌هام پنهان کنم. قول می‌دهم خوب از آن نگهداری کنم!
مادر گفت: هیچ فکر کرده‌ای که اگر تو آن را پنهان کنی چه می‌شود؟
پسر گفت: خُب هر وقت که خواستم با آن بازی می‌کنم. تازه دیگر هیچکدام از بچه‌ها نمی‌توانند وقتی ماه دارد توی آب بازی می‌کند، آن را با چوب و سنگ بزنند. آن وقت همه می‌آیند پیش من و خواهش می‌کنند برایشان از ماه تعریف کنم.

His mum said "It's too late for a story now, go to sleep and I promise I'll tell you all about how the moon got up there in the sky, tomorrow.

The next evening, the boy's mum told him the story:

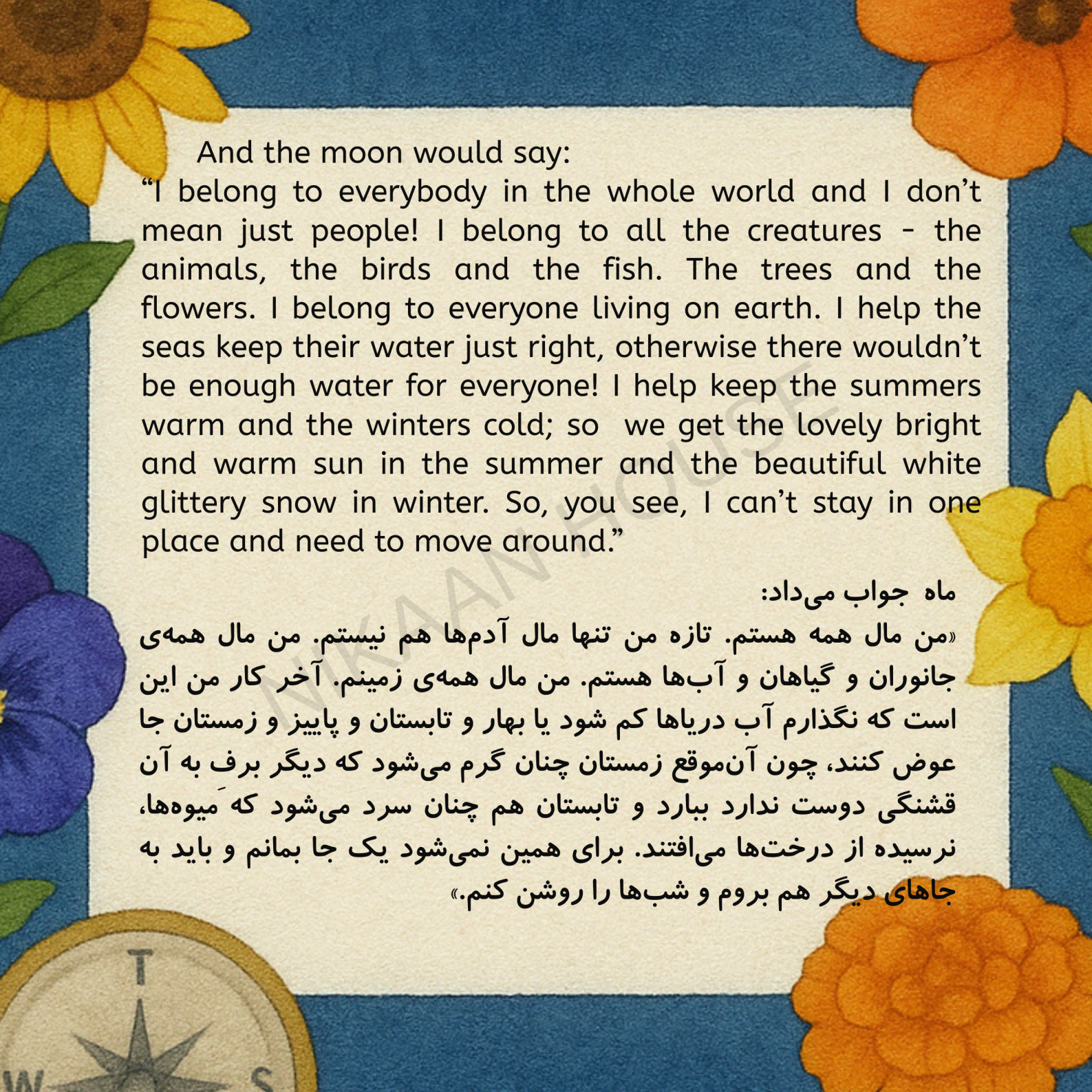
"A long time ago, the moon lived on earth. You could get as close as you wanted to it. You could even touch it! Every night, the moon would go to a different place to share its light and make everyone who lived there happy. The moon made sure she covered all the different places on earth. Every time she went to a new place, the people living there would ask "can you please stay for one more night?"

مادرش گفت امشب دیگر دیر شده. برو بخواب تا فردا شب قصه‌ی بالارفتنِ ماه را به آسمان برایت بگویم.

شب دیگر مادرش قصه‌ای تعریف کرد:

در زمان‌های خیلی دور، ماه روی زمین بود و شب‌ها می‌شد به آن نزدیک شد. ماه هر شب به جای تازه‌ای می‌رفت و به همه جای زمین سر می‌زد تا همه را با روشنائی و زیباییش خوشحال کند. هر وقت هم که می‌پرسیدند چرا برای همیشه اینجا پیش ما نمی‌مانی؟

The page features a decorative border with various elements. In the top left corner, there is a large yellow sunflower. In the top right corner, there is a large orange flower. On the left side, there is a purple flower. In the bottom left corner, there is a compass rose with the letters T, S, and W visible. In the bottom right corner, there is a large orange flower. The background is a solid blue color.

And the moon would say:

"I belong to everybody in the whole world and I don't mean just people! I belong to all the creatures - the animals, the birds and the fish. The trees and the flowers. I belong to everyone living on earth. I help the seas keep their water just right, otherwise there wouldn't be enough water for everyone! I help keep the summers warm and the winters cold; so we get the lovely bright and warm sun in the summer and the beautiful white glittery snow in winter. So, you see, I can't stay in one place and need to move around."

ماه جواب می‌داد:

«من مال همه هستم. تازه من تنها مال آدم‌ها هم نیستم. من مال همه‌ی جانوران و گیاهان و آب‌ها هستم. من مال همه‌ی زمینم. آخر کار من این است که نگذارم آب دریاها کم شود یا بهار و تابستان و پاییز و زمستان جا عوض کنند، چون آن‌موقع زمستان چنان گرم می‌شود که دیگر برف به آن قشنگی دوست ندارد ببارد و تابستان هم چنان سرد می‌شود که میوه‌ها، نرسیده از درخت‌ها می‌افتند. برای همین نمی‌شود یک جا بمانم و باید به جاهای دیگر هم بروم و شب‌ها را روشن کنم.»

One hot summer night, the moon decided to go swimming in the river. She was very happy playing in the cool water. She was so happy that she started glowing even more brightly.

That night, a wolf, who had loved the moon for all his life, was watching her play. He thought he was the only one who loved the moon very much, much more than anyone else. He decided to take the moon all for himself. He sat by the river bed and started calling to the moon, with his most enchanting howl. When the moon looked at him, he said "come closer, I want to tell you a secret."

یک شب که هوا خیلی گرم بود، ماه رفت توی رودخانه شنا کند. ماه برای خودش توی آب خنک رودخانه بالا و پایین می‌رفت و شنا می‌کرد و شاد بود. وقتی هم شاد بود، نورش بیشتر و خودش هم زیباتر می‌شد.

اما آن شب، گرگی که عاشق ماه بود و فکر می‌کرد ماه را از همه‌ی آدم‌ها و جانوران دیگر بیشتر دوست دارد، تصمیم گرفت ماه را بدزدد! او نشست کنار رودخانه و با بهترین صدایی که می‌توانست درآورد برای ماه زوزه کشید. بعد به ماه گفت بیا نزدیک تا رازی را در گوش تو بگویم.

The moon didn't know why the wolf was calling to her. She had no idea what he was planning. So, she swam slowly towards the wolf, all smiling and happy. When she got close enough, she closed her eyes and pulled herself closer to the wolf. The wolf was so excited to have the moon so close to him. He jumped up and in one swoop he snatched the moon and took her to his den. He hid the moon so well, that nobody outside the den could see her light.

The boy was so excited to hear the rest of the story of the wolf who stole the moon but his mum was feeling upset and said "it's enough for tonight, I'll tell you the rest tomorrow" and she kissed him good night. The next night, the boy asked his mum for the rest of the story.

ماه که نمی دانست آن گرگ عاشق چه خیالی در سر دارد، رقصان و خندان، آهسته آهسته و با ناز، پیش گرگ رفت. چشمان خوشگلش را بست، و گوشش را به دهان گرگ نزدیک کرد. گرگ که از خوشحالی داشت می لرزید، دهانش آب افتاده بود. او یک مرتبه قاپ زد و ماه را به دندان گرفت و دوان دوان بُرد و در ته لانه اش گذاشت و جوری آن را پنهان کرد که نورش از بیرون دیده نشود.

مادر به اینجای قصه که رسید، چون خیلی ناراحت شده بود، به پسرش گفت برود بخوابد و باقی داستان بماند برای شب دیگر و پسر را بوسید که بخوابد. شب دیگر پسر برای شنیدن قصه پیش مادرش رفت.

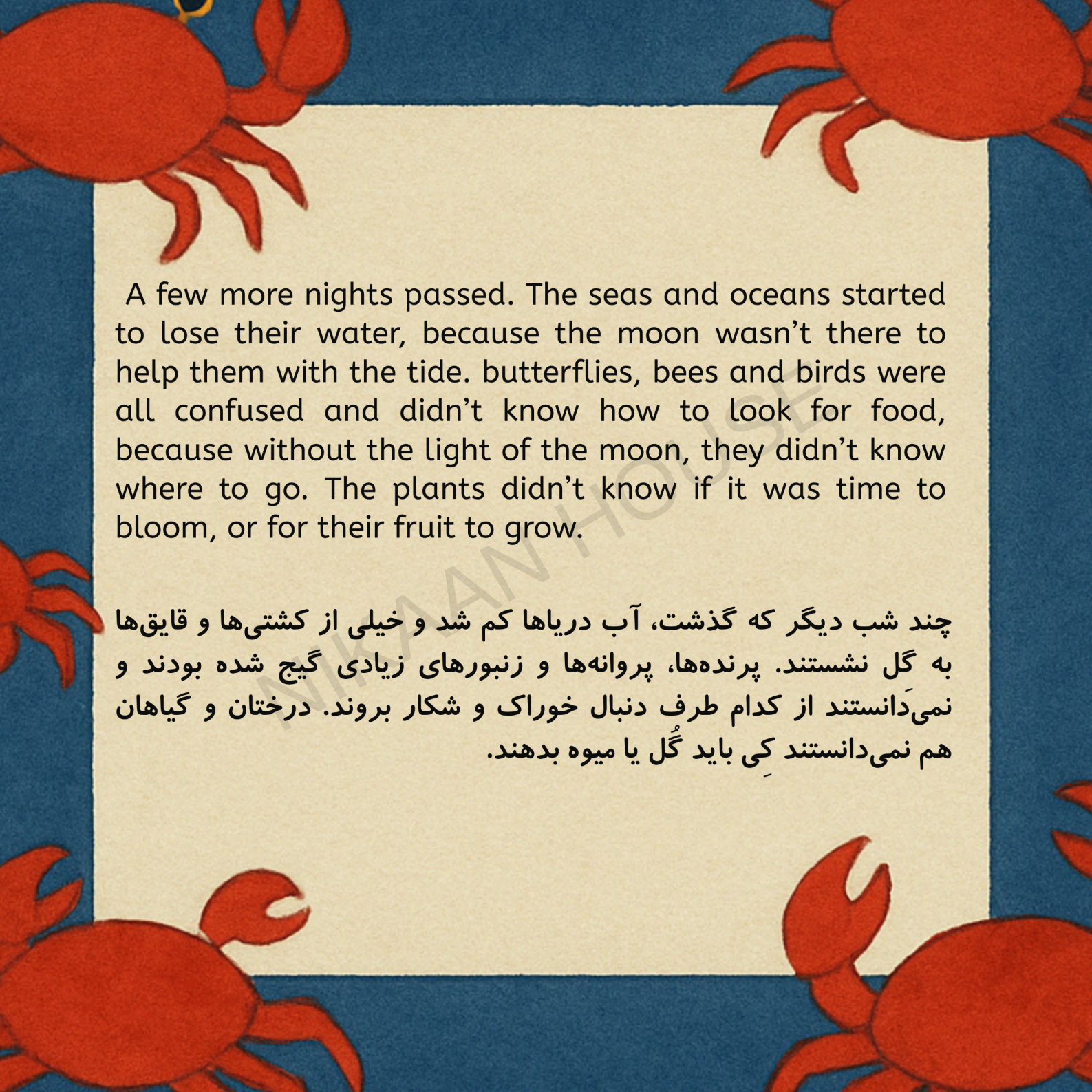
His mum said, "The night after the moon was gone, all the creatures waiting for the moon to brighten up their night were sad and disappointed that she didn't show up. They all went to bed feeling very upset. But, that very night, all the animals, insects and the bird who used the light from the moon to look for food at night, realised the moon was missing and started telling all the other animals and the people, that the moon is nowhere to be seen. By the end of that night, everyone - all the people, animals, fish, insects, birds and plants of the world knew the moon was missing.

مادرش گفت آن شب پس از گم شدن ماه، آدم‌ها، جانوران و گیاهانی که منتظر آمدنش بودند، وقتی دیدند انتظارشان فایده‌ای ندارد، همگی با ناراحتی خوابیدند. روز بعد، آن پرنده‌ها، حشره‌ها و جانورانی که با استفاده از نور ماه شب‌ها به شکار می‌رفتند، خبر گم شدن ماه را به جاهای دیگر بردند.

آدم‌ها هم خبر را به دوستان و آشنایانشان در جاهای دیگر دادند و همه فهمیدند که ماه گم شده است.

A few more nights passed. The seas and oceans started to lose their water, because the moon wasn't there to help them with the tide. butterflies, bees and birds were all confused and didn't know how to look for food, because without the light of the moon, they didn't know where to go. The plants didn't know if it was time to bloom, or for their fruit to grow.

چند شب دیگر که گذشت، آب دریاها کم شد و خیلی از کشتی‌ها و قایق‌ها به گل نشستند. پرنده‌ها، پروانه‌ها و زنبورهای زیادی گیج شده بودند و نمی‌دانستند از کدام طرف دنبال خوراک و شکار بروند. درختان و گیاهان هم نمی‌دانستند کی باید گُل یا میوه بدهند.

Back to the wolf and the moon in his den:

At first, the wolf was very happy to have the moon all to himself in his den. The first night he was so excited that he could play with the moon whenever he wanted. But as the days and nights passed, the moon became more and more sad. The more sad she became, the less light she had. She looked weary. When the wolf saw the moon like this, he was so very sad. He loved her so much, he would have done anything for her.

از طرف دیگر، گرگی که ماه را دزدیده بود، کم کم رفتارش عوض شد. شب اول خیلی خوشحال بود که ماه مال خودش تنهاست و هر وقت که بخواهد، می تواند برود ته لانه اش و با آن بازی کند. اما هر شبی که می گذشت، از روشنایی ماه کم و کمتر می شد. ماه شروع کرد به پژمرده شدن. ماه زیبا یواش یواش شد مثل یک میوه ی پلاسیده. گرگ هم خیلی ناراحت بود. آخر او آنقدر ماه را دوست داشت که حاضر بود جانش را هم برای دیدنش به خطر بیندازد!

He went over to her and kissed her, licked her and cleaned her, but it was no use.

Every night, he would look at the moon, withering away in a corner of his den, then he would go to the river and sit there by a tree and cry and howl all night Ouuuwww...

The wolf, who truly loved the moon, didn't know what he should do. On the other hand, the people who lived nearby were very angry and upset that the moon was missing and they started to search every inch of that place, looking for the moon. They knew the moon must be somewhere nearby.

اما حالا می‌دید که ماه عزیزش بدجوری دارد از دست می‌رود. هرچه با زبانش ماه را می‌لیسید و تمیز می‌کرد، فایده‌ای نداشت. شب‌ها می‌رفت یک نگاهی به ماه پژمرده و بی‌نور می‌کرد و بعد از زور ناراحتی، می‌رفت لب رودخانه و زوزه می‌کشید: آووو آووو...

گرگ عاشق بی‌چاره شده بود و نمی‌دانست چه باید بکند. از طرف دیگر، مردمی که از ندیدن ماه ناراحت و خشمگین بودند، دنبال دلیل گم شدنش می‌گشتند. آن‌ها همین که فهمیدند ماه در کدام منطقه گم شده، تصمیم گرفتند وجب به وجب آنجا را بگردند تا آن را پیدا کنند.

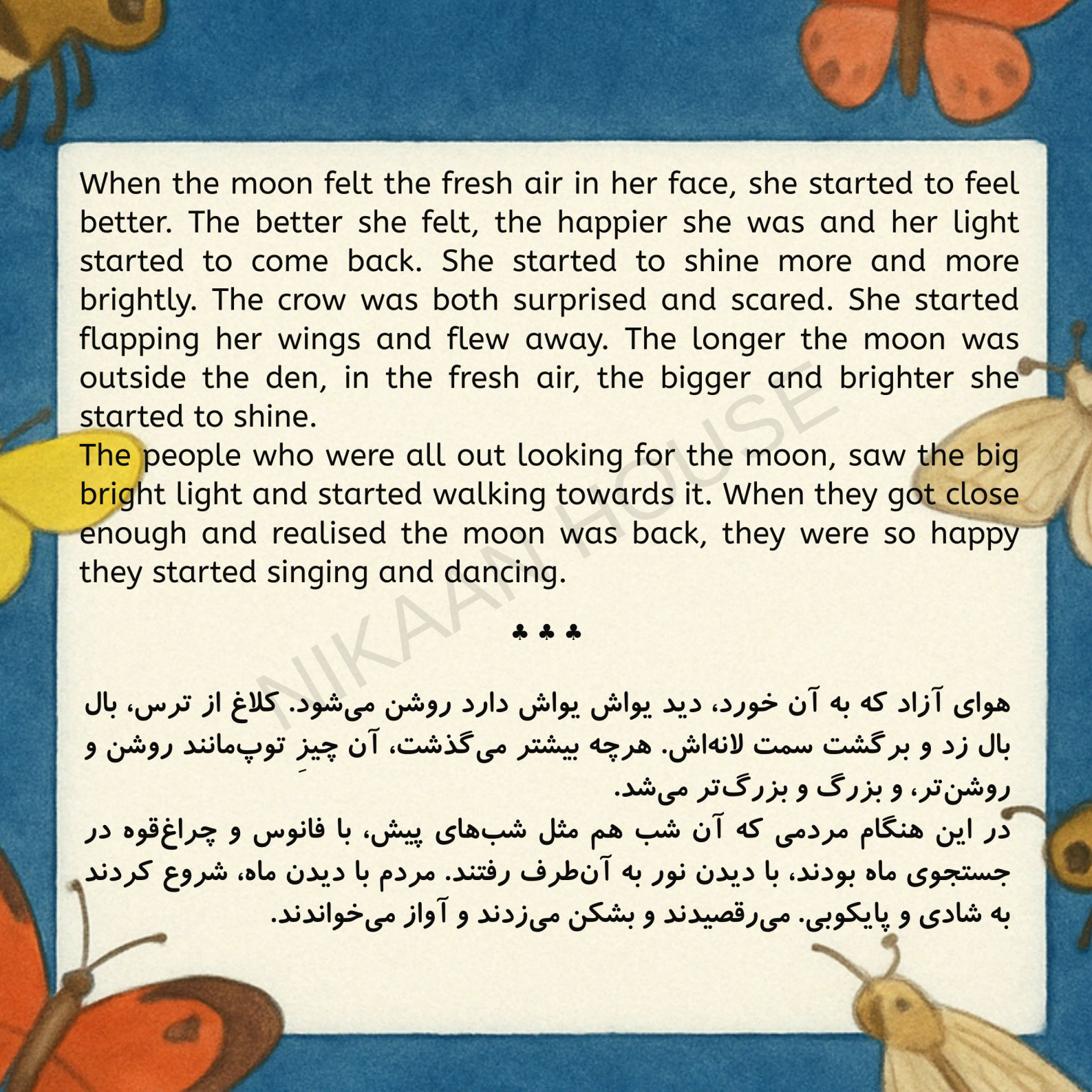

Every night the wolf sat by the river and howled, a crow watched him from his nest at the top of the tree. She thought to herself, "why does this wolf howl like this every night, here where the moon was last seen? His crying won't let me sleep! I need to know why he does this!" The crow had followed the wolf once and knew where he lived. One night, when the wolf was sitting by the river, howling away, she flew to his den. When she entered the den, it was so dark, she couldn't see anything! She kept looking around, until she saw a very faint light, coming from the end of the den. She walked closer. When she got close enough, she saw a round withered ball. The ball was shining very weakly. She started rolling it towards the outside of the den to get a better look.

در آن منطقه، نزدیک همان رودخانه‌ای که ماه گم شده بود، درخت بزرگی بود که کلاغی روی آن آشیانه داشت. کلاغ که زوزه‌های گرگ نمی‌گذاشت شب‌ها بخوابد، با خودش گفت باید بفهمم که این گرگ چرا هر شب می‌آید همین جایی که ماه گم شده و چنین پُردرد زوزه می‌کشد.

کلاغ از آن بالا دیده بود که لانه‌ی گرگ کجاست. یک شب وقتی گرگ در کنار رودخانه داشت گریه می‌کرد، پَر زد و به لانه‌ی او رفت. لانه تاریک بود. اول چیزی ندید. چشمش که به تاریکی عادت کرد، ته لانه روشنایی ضعیفی دید. وقتی به آن نزدیک شد، دید نور از یک چیز گرد و پلاسیده می‌تابد. آن را غلتاند و از لانه‌ی گرگ بیرون برد.

When the moon felt the fresh air in her face, she started to feel better. The better she felt, the happier she was and her light started to come back. She started to shine more and more brightly. The crow was both surprised and scared. She started flapping her wings and flew away. The longer the moon was outside the den, in the fresh air, the bigger and brighter she started to shine.

The people who were all out looking for the moon, saw the big bright light and started walking towards it. When they got close enough and realised the moon was back, they were so happy they started singing and dancing.

هوای آزاد که به آن خورد، دید یواش یواش دارد روشن می شود. کلاغ از ترس، بال بال زد و برگشت سمت لانه اش. هرچه بیشتر می گذشت، آن چیزِ توپمانند روشن و روشن تر، و بزرگ و بزرگ تر می شد.

در این هنگام مردمی که آن شب هم مثل شب های پیش، با فانوس و چراغ قوه در جستجوی ماه بودند، با دیدن نور به آن طرف رفتند. مردم با دیدن ماه، شروع کردند به شادی و پایکوبی. می رقصیدند و بشکن می زدند و آواز می خواندند.

The wolf heard the signing and celebrations and realised it was all coming from his den. The crow watching the people from the top of the tree realised that the big ball was the moon and that it was the wolf who had stolen it! She was very angry with him and started cawing at him and pecking him with her beak.

The people heard the loud cawing and the howling from the river and wondered what was going on. Some started laughing and others headed over to the river to see what was going on! When the wolf saw the big crowd of people coming towards him, he was so scared of what they might do that he ran away. He ran so far away, that no one could find him.

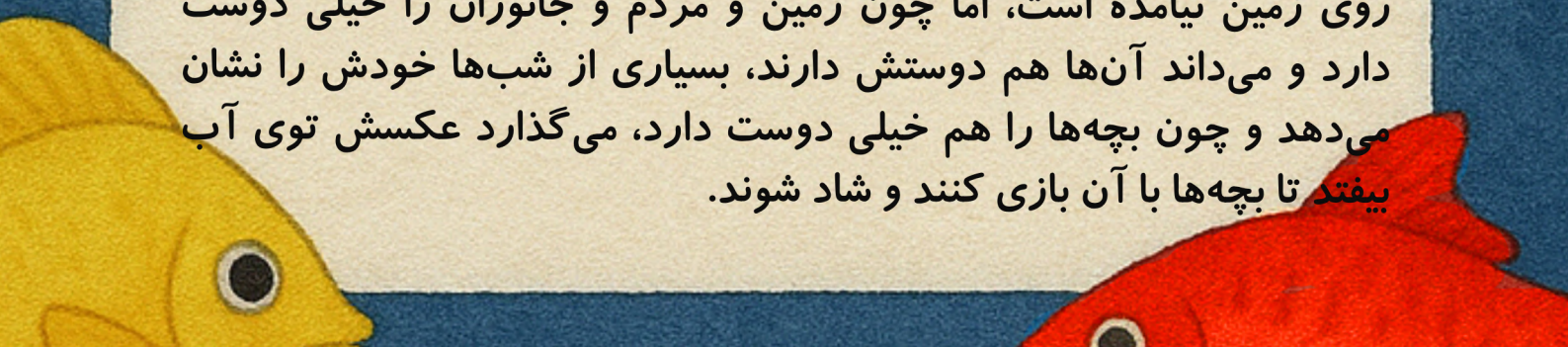
گرگ وقتی سر و صدای مردم را شنید و دید که دَم لانه‌اش جمع شده‌اند، فهمید که دیگر آنجا جای ماندن نیست. کلاغ هم فهمید چیزی که از لانه‌ی گرگ درآورده بود، همان ماه گم شده بود. او چنان از دست گرگ عصبانی شد که خود را بالای سرش رساند. کلاغ دور گرگ می‌چرخید و با نوکش به سر و صورت او می‌زد. مردم با شنیدن قارقار کلاغ و زوزه‌ی گرگ به آن‌سو رفتند. بعضی‌ها با دیدن آن صحنه به خنده افتادند و عده‌ای هم به‌طرف آن‌ها دویدند که بفهمند چرا با هم می‌جنگند. با دیدن آدم‌ها، کلاغ پرواز کرد و رفت روی درخت. گرگ هم بدون آنکه پشت سرش را نگاه کند، آنقدر دوید تا به جایی رسید که دیگر آدم‌ها می‌ترسیدند به آن‌جا بروند.

It took a few hours, but the moon finally started feeling like her normal happy and bright self. She started looking around at everyone who loved her so much. She started dancing and swaying and tuning round and round and slowly lifted off the ground. She continued to dance and move up and up. She got so high up in the sky, the place where we see her every night. She has not come back to earth since. But, because she loves all the creatures living on earth and she knows that we all love her too, she shares her beautiful light with us from time to time. She watches herself in the lakes and rivers and she lets the children play with her reflection in the water, because she loves them so much.

چند ساعتی به درازا کشید، تا آنکه ماه یواش یواش جان گرفت. وقتی نورش کامل شد، در میان تعجب مردم به آرامی شروع کرد به چرخیدن. آرام آرام چرخید و چرخید، و آهسته آهسته از زمین بلند شد و بالا و بالاتر رفت. ماه آن شب زیباترین رقصش را کرد. می رقصید و بالا می رفت. سرانجام آنقدر بالا رفت، تا به جایی رسید که حالا هست. از آن زمان تا کنون هم، دیگر به روی زمین نیامده است، اما چون زمین و مردم و جانوران را خیلی دوست دارد و می داند آن ها هم دوستش دارند، بسیاری از شب ها خودش را نشان می دهد و چون بچه ها را هم خیلی دوست دارد، می گذارد عکسش توی آب بیفتد تا بچه ها با آن بازی کنند و شاد شوند.

The little boy's mum was holding a cup of water. There was a drawing of the moon and stars on the cup. She took a sip from the cup and said to her son, "it's almost bedtime but one more thing; have you ever noticed that on some nights, we can't see the moon in the sky?" The boy said "yes, I have".

اینجا که رسید، مادر لیوان کنار دستش را که عکس ماه و ستاره روی آن بود بلند کرد. چند لحظه به آن نگاه کرد. کمی آب از آن خورد و سینه‌اش را صاف کرد و گفت: پسر من دیگر وقت خواب است. اما بگذار پیش از شب به‌خیر، این را هم بگویم! دیده‌ای که بعضی شب‌ها ماه در آسمان پیدا نیست؟

پسر گفت: بله مادر دیده‌ام!

His mum said, "Do you know why that is?" the boy shook his head "no". His mum explained "you know, the moon is very kind and she knows how much the wolf loved her, but on cloudy nights, she is often thinking about what would have happened if she had never been found and how would have the creatures of the world coped, without the moon."

مادرش پرسید: می‌دانی چرا؟ پسر سرش را تکان داد و گفت: نه.
مادر گفت: پسر من ماه خیلی مهربان است و می‌داند که آن گرگ خیلی دوستش داشت، اما هر زمان به یاد او می‌افتد، می‌رود آن پشت‌ها و در فکر فرو می‌رود که اگر در لانه‌ی گرگ می‌ماند و نمی‌توانست برگردد و مثل حالا سر جای خودش باشد، چه بلاهایی می‌توانست سر گیاهان و جانوران و مردمی که در زمین هستند بیاید.

گرگی که ماه را رُبود

نویسنده: مسعود کدخدایی

موضوع: کتاب کودک - مصور دوزبانه فارسی-انگلیسی

ناشر: خانه نیکان

چاپ اول: بهار ۱۴۰۴ (۲۰۲۵)

محل نشر: لندن

شابک: ۹۷۸-۱-۹۱۳۳۷۴-۱۸-۱

تصویر گر: سلما رستمی با کمک ابزار هوش مصنوعی

کلیه حقوق این اثر نزد ناشر و نویسنده محفوظ است.

نشر خانه نیکان ناشر مستقل در بریتانیاست که کتاب‌های خود را از طریق وبسایت نوگام ارائه می‌کند. برای اطلاعات بیشتر با ایمیل ما تماس بگیرید:

nikaanhouse@gmail.com

NIKAAN
HOUSE

